

Spørgsmaal hvert Sted, jeg var i Grønland, og jeg foreslog dem en lignende Ordning som den, vi have herhjemme, at de forskellige Erhververe skulde have Stemmeret uden Hensyn til, af hvad Art deres Erhverv var, og saa at lade alle stemme, der vare 25 Aar gamle. De fleste Steder havde de Sympati for en saadan Ordning og udtalte det ogsaa bestemt.

Der er nu andre Regler deroppe, men disse praktiseres højt forskelligt paa de forskellige Steder. Det vil allerede af den Grund være heldigt, at Spørgsmaalet kommer til Forhandling, og at der fastsættes andre Regler, men det er en af de første Opgaver, de kommende Landsraad ville have, og jeg tror ikke, det vil være rigtigt, hvis man her fra Lovgivningsmagtens Side vilde træffe Bestemmelser i saa Henseende overfor Grønlænderne. Skal der en Udvidelse og Forandring til paa dette Omraade, tror jeg, det skal være Grønlænderne selv, der frembære Ønsket derom.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) talte dernæst om Grønlændernes Erhvervsforhold. Det have vi haft Lejlighed til at drøfte tidligere, og der er jo nu bevilget Penge til en Fiskeriekspedition, der meget omhyggeligt vil undersøge dette Spørgsmaal baade videnskabeligt og praktisk. Man vil da faa noget positivt at vide om denne Sag, hvorom der for Øjeblikket er højt delte Meninger.

Med Hensyn til Husflidens økonomiske Betydning har jeg ikke den Tillid som det ærede Medlem til, at den skal blive nogen større Indtægtskilde for Grønlænderne. Adskillige Steder traf jeg meget smukt og fint Husflidsarbejde, men det er min Erfaring andetsteds fra, at den Slags Ting købe de rejsende paa Stedet, naar de se vedkommende Befolkning og Land, medens de derimod ikke gaa ind i en Butik paa Østergade eller Købmagergade for at købe noget af den Slags Husflid, naar de aldrig have været paa det paagældende Sted. (Alfred Christensen: Niels Hemmingsensgade). Ja, særlig i Niels Hemmingsensgade kan man gaa ind og købe det, men har det ærede Medlem købt noget? (Alfred Christensen: Ja!). Det glæder mig i høj Grad, at det ærede Medlem kan svare Ja derpaa, jeg kan saa kun opfordre andre ærede Medlemmer saavel som samtlige Tilhørere til at gaa hen og gøre ligesaa. — Her talte det ærede Medlem ogsaa om Grønlands Forbindelse med Omverdenen og mente, at den nu var betydelig bedre end tidligere. Det er den selvfølgelig ogsaa, for vi have faaet bedre og hurtigere Skibe,

men naar det ærede Medlem sagde, at man paa Islandsturen kun havde en 2—3 Dages Rejse til Grønland, kan jeg betro det ærede Medlem, at hvis man havde taget den Tur paa en 2—3 Dage, kunde man maaske have faaet Lov til at befinde sig i en Taage, som man kunde kalde grønlandsk Taage; men at komme i Land i Grønland var der jo aldeles ikke Tale om, thi den nærmeste Forbindelse; man da havde med Grønland, var jo med Østkysten paa et Sted, der slet ikke kunde besejles eller var beboet. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at jeg kun var et Par Uger paa Rejse. Nej, den varede 8 Uger, og jeg tror, de vare særdeles vel anvendte. I alt Fald tror jeg, Rejsen har bidraget sit til, at jeg for mit personlige Vedkommende har faaet mere Erfaring i disse Forhold end tidligere, og det er dog vist heldigt, at den, der i sidste Instans skal have alle Afgørelser, ogsaa har haft Lejlighed til personlig at sætte sig ind i Forholdene.

Det ærede Medlem talte om Handelsforholdene og mente, det var rigtigt at gaa til at oplære Grønlænderne mere dertil. Det er jeg enig med det ærede Medlem i. Det Spørgsmaal er ogsaa fremme, derom vil det ærede Medlem finde Vidnesbyrd, naar han ser den Betænkning, som er afgiven af det nedsatte Udvalg. Den er nemlig ledsaget af en Særbetænkning, udarbejdet af Den kgl. grønlandske Handels Embedsmænd, hvori de meget udførligt udtale sig om Virksomheden oppe i Grønland og de Forandringer deri, man efterhaanden kan stile henimod.

Det ærede Medlem talte derefter paa ny om Valgretten — kom tilbage dertil, maaske foranlediget ved en Afbrydelse. Det ærede Medlem talte om, at man ogsaa skulde gaa til at give Kvinderne Valgret i Grønland. Jeg tror, som jeg sagde før, at hele Udviklingen med Hensyn til Betingelserne for Valgret og Valgbarhed i Grønland skal man hervedefra blande sig saa lidt som muligt i. Jeg er overbevist om, — hvilket jeg fik bestyret ved Forhandlinger med Grønlænderne —, at den Side af Sagen kan man herfra ganske trygt overlade dem selv, og jeg betragter det som en Selvfølge, at efterhaanden som Landsraadene faa behandlet disse Spørgsmaal og gjort Indstillinger derom, vil Regeringen ogsaa tage Hensyn til de Hensætninger, der komme, og træffe de fornødne Forandringer i de gældende Bestemmelser.

De ærede Medlem spurgt mig dernæst, om jeg havde forelagt „Kommissionen“ —